

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Markétou Jiráskovou ve věci žalobce **SpofaDental a.s.**, IČ 639 99 447, se sídlem Markova 238, 506 01 Jičín, zastoupeného JUDr. Danielem Novotným, Ph.D., advokátem se sídlem Husova 820, 506 01 Jičín, proti žalované **České republice – Ministerstvu zdravotnictví**, se sídlem Palackého náměstí 4, 128 01 Praha 2, o zaplacení **252.116,70 Kč s příslušenstvím**

t a k t o :

- I. Žaloba, kterou se žalobce po žalované domáhá zaplacení 252.116,70 Kč se 7,75 % úrokem z prodlení p.a. z této částky od 30. 9. 2011 do zaplacení, se **z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobce se svou žalobou domáhal, aby žalované byla uložena povinnost zaplatit žalobci částku 252.116,70 Kč s odůvodněním, že rozhodnutím Státního ústavu pro kontrolu léčiv (dále jen „SUKL“) ze dne 1. 10. 2008 ve spojení s rozhodnutím Ministerstva zdravotnictví ze dne 3. 8. 2009 byla změněna maximální cena léčivých přípravků vyráběných žalobcem, a to tak, že byla snížena cena výrobků JODISOL SPRAY, kód SUKL 0025267, a JODISOL SPRAY, kód SUKL 0025264, z 58,10 Kč na 43,43 Kč. Proti rozhodnutí Ministerstva zdravotnictví podal žalobce správní žalobu, která se stala podkladem pro přezkumné řízení, v jehož rámci ministryně zdravotnictví rozhodnutí ze dne 3. 8. 2009 jako nezákonné zrušila a věc vrátila odvolacímu orgánu k novému projednání. Ačkoli bylo citované pravomocné rozhodnutí zrušeno, musel žalobce v době od 6. 8. 2009 (nabytí právní moci) do 16. 6. 2010 (rozhodnutí ministryně zdravotnictví) prodávat uvedené přípravky za nižší cenu. Žalobci tím vznikla škoda, a to ušlý zisk, který mohl žalobce utržit, kdyby své výrobky v daném období prodával za původní, vyšší cenu. Žalobce svůj nárok uplatnil u žalované, ta jeho žádosti nevyhověla.

Žalovaná se k žalobě vyjádřila tak, že v ní uplatněný nárok neuznává. Řízení bylo zahájeno Státním ústavem pro kontrolu léčiv dne 27. 6. 2008, SUKL svým rozhodnutím stanovil maximální cenu předmětných přípravků na částku 43,43 Kč dle ust. § 39a odst. 2 písm. c) zákona č. 48/1997 Sb. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce odvolal, ministerstvo zdravotnictví následně dne 3. 8. 2009 potvrdilo rozhodnutí SUKL v části týkající se změny ceny výrobků JODISOL SPRAY, kód SUKL 0025267, a JODISOL SPRAY, kód SUKL 0025264, ve zbývajících částech napadené rozhodnutí zrušilo a řízení bylo zastaveno. Žalobce poté podal dne 2. 10. 2009 žalobu proti části rozhodnutí, kterým bylo prvostupňové rozhodnutí potvrzeno. Ministryně zdravotnictví v rámci zkráceného přezkumného řízení rozhodla o mimosoudním uspokojení žalobce a rozhodnutí ze dne 3. 8. 2009 zrušila. Rozhodnutím ze dne 28. 7. 2010, které právní moci nabylo dne 10. 8. 2010, rozhodlo Ministerstvo zdravotnictví tak, že se rozhodnutí SUKL ruší a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. SUKL rozhodnutím ze dne 30. 11. 2010, které právní moci nabylo dne 31. 12. 2010, stanovil maximální cenu dotčených přípravků na částku 40,87 Kč. Žalobce sice proti tomuto rozhodnutí podal odvolání, to bylo jako nepřijatelné zamítnuto. Ministryně zdravotnictví zrušila předmětné rozhodnutí z 3. 8. 2009 výhradně z procesních důvodů, vadou rozhodnutí nebylo nesprávné stanovení ceny, ale nedostatečné prokázání odůvodnění tvrzených skutečností. Pochybení SUKL spočívalo v tom, že důkazy o neexistenci maximální ceny nebyly založeny ve spise a v odůvodnění nebyla zmíněna bezvýslednost zjišťování takových údajů. Předmětná maximální cena byla stanovena v souladu se zákonem č. 48/1997 Sb. Dané řízení bylo zahájeno z moci úřední, přičemž SUKL měl povinnost jej zahájit do 180 dnů od nabytí účinnosti zákona č. 261/2007 Sb. a rozhodnout musel do 75 dnů od zahájení řízení. Rozhodnutí tak mělo být vydáno nejpozději dne 30. 9. 2008, od 1. 10. 2008 by maximální cena výrobků byla pravděpodobně nižší než cena dle předcházejících právních předpisů (58,17 Kč). V opačném případě by řízení bylo zastaveno. Předpoklad snížení maximální ceny v původním řízení podporuje i nové rozhodnutí, kterým byla maximální cena stanovena na

40,87 Kč. Výsledkem řízení by tedy v každém případě bylo snížení maximální ceny. V dané věci není splněna podmínka nezákonnosti napadeného rozhodnutí, když předmětné rozhodnutí bylo zrušeno z výše uvedených procesních pochybení, přičemž použitý výpočet ceny přípravků byl v daném případě jediný možný. Žalovaná dále sporuje vznik škody a příčinnou souvislost mezi případnou škodou a údajným nezákonným rozhodnutím. Ke snížení ceny by v každém případě došlo, a vzhledem k tomu, že cena byla stanovena v dané době řádným způsobem, nemohla žalobci žádná škoda vzniknout. Ke snížení maximální ceny došlo až od 1. 9. 2009, nikoli od 6. 8. 2009. Žalovaná navrhl žalobu zamítnout.

Z rozhodnutí Státního ústavu pro kontrolu léčiv ze dne 1. 10. 2008, sp. zn. sukls51257/2008 ve spojení s rozhodnutím Ministerstva zdravotnictví ČR ze dne 3. 8. 2009, č.j. MZDR 1077/2009 soud zjistil, že v řízení vedeném podle zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, jehož účastníkem byl i žalobce, byla podle § 39a odst. 2 cit. zák. změněna maximální cena léčivých přípravků, a to tak, že byla snížena mimo jiné cena výrobku JODISOL SPRAY S MECH., DRM SPR SOL 1X75GM (kód SÚKL: 0025264) na 43,43 Kč.

Z rozhodnutí ministryně zdravotnictví ze dne 27. 5. 2010, č.j. 24232/2010 soud zjistil, že ministryně zdravotnictví rozhodla o odvolání žalobce proti rozhodnutí Státního ústavu pro kontrolu léčiv ze dne 1. 10. 2008, sp. zn. sukls51257/2008 tak, že napadené rozhodnutí zrušila a věc vrátila orgánu II. stupně k novému projednání, a to z důvodu nepřezkoumatelnosti rozhodnutí orgánu I. stupně.

Z rozhodnutí Státního ústavu pro kontrolu léčiv ze dne 31. 11. 2010, sp. zn. SUKLS51257/2008 soud zjistil, že byla podle § 39a odst. 2 písm. c) zákona o veřejném zdravotním pojištění snížena mimo jiné cena výrobku JODISOL S MECHANICKÝM ROZPRAŠOVAČEM, DRM SPR SOL 1X75GM (kód SÚKL: 0025264) na 40,87 Kč. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 31. 12. 2010.

Z dopisu žalované ze dne 24. 4. 2012 soud zjistil, že žalobce svůj nárok na náhradu škody ve výši 252.116,70 Kč z titulu vydání nezákonného rozhodnutí v řízení vedené pod sp. zn. SUKLS51257/2008 uplatnil u žalované, jeho žádosti nebylo vyhověno.

Podle § 1 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci. Podle § 2 cit. zák. odpovědnosti za škodu podle tohoto zákona se nelze zprostit.

Podle § 5 zákona č. 82/1998 Sb. stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, b) nesprávným úředním postupem.

Podle § 7 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.

Podle § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.

Soud posoudil předmětnou věc podle § 5 písm. a), § 7 odst. 1 a § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., když se žalobce po žalované domáhá náhrady škody ve výši 252.116,70 Kč, která mu měla vzniknout v důsledku vydání nezákonného rozhodnutí, kterým je rozhodnutí Státního ústavu pro kontrolu léčiv ze dne 1. 10. 2008, sp. zn. SUKLS51257/2008. V řízení bylo prokázáno, že žalobce svůj nárok u žalované předběžně uplatnil ve smyslu § 14 odst. 1, 3 zák. č. 82/1998 Sb., uspokojen nebyl ani částečně, proto věc může být projednána před soudem (§ 15 odst. 2 zák. č. 82/1998 Sb.).

Objektivní odpovědnost státu za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím podle zákona č. 82/1998 Sb. je založena na současném splnění tří podmínek: 1) nezákonné rozhodnutí, 2) vznik škody a 3) příčinná souvislost mezi vydáním nezákonného rozhodnutí a vznikem škody. Existence těchto podmínek musí být v soudním řízení bezpečně prokázána, přičemž důkazní břemeno leží na poškozeném.

Nejprve se soud zabýval tím, zda lze hodnotit rozhodnutí Státního ústavu pro kontrolu léčiv ze dne 1. 10. 2008, sp. zn. SUKLS51257/2008 jako nezákonné rozhodnutí ve smyslu § 5 písm. a) a § 8 zákona č. 82/1998 Sb. Podle § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. je nezákonným rozhodnutím pouze rozhodnutí pravomocné, které bylo zrušeno či změněno pro nezákonnost. Protože odpovědnost státu za nezákonné rozhodnutí je odpovědností objektivní, není rozhodné, zda nezákonné rozhodnutí bylo zrušeno z důvodů procesních vad, pro vady skutkových zjištění nebo pro nesprávné právní posouzení (viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 7. 10. 2008, sp. zn. 28Cdo 2397/2006). Rozhodnutí Státního ústavu pro kontrolu léčiv ze dne 1. 10. 2008, sp. zn. SUKLS51257/2008 bylo rozhodnutím pravomocným, které bylo následně zrušeno z důvodu jeho nepřezkoumatelnosti, a proto je dána podmínka vzniku odpovědnosti státu za škodu podle § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb.

Je zřejmé a logické, že i zrušující rozhodnutí musí dojít do právní moci, aby založilo příslušný účinek. Dokud nebylo pravomocně skončeno řízení následující po zrušení pravomocného rozhodnutí pro nezákonnost, nelze posoudit, zda jeho nezákonnost skutečně vedla k újmě specifikované poškozeným v žalobě. Důležité je navíc i srovnání výsledku vyplývajícího pro poškozeného účastníka ze zrušeného nezákonného rozhodnutí s výsledkem, jímž skončilo řízení po zrušení rozhodnutí, bylo-li v něm pokračováno. V případě, že došlo ke zrušení rozhodnutí a řízení dále pokračuje, může být významný výsledek řízení, resp. to, k jakému rozhodnutí orgán státu po zrušení svého rozhodnutí dospěl. Jestliže i později vydané rozhodnutí obsahuje totožný výrok, který mělo rozhodnutí zrušené, je obzvláště důležité, jak je vylíčen charakter újmy, aby bylo možno dovodit, že právě nezákonnost původního

rozhodnutí bezprostředně vedla k tvrzené újmě (Vojtek, P.: Odpovědnost za škodu při výkonu veřejné moci. Komentář. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, 97 s.).

V posuzovaném případě bylo nezákonným rozhodnutím Státního ústavu pro kontrolu léčiv ze dne 1. 10. 2008, sp. zn. SUKLS51257/2008 rozhodnuto o tom, že se snižuje cena výrobku JODISOL SPRAY S MECHANICKÝM ROZPRAŠOVAČEM, DRM SPR SOL 1X75GM (kód SÚKL: 0025264) na 43,43 Kč ze žalobcem tvrzených původních 58,10 Kč. Žalobce konstruuje vznik škody tak, že tvrdí, že od vydání nezákonného rozhodnutí do doby, než bylo zrušeno, musel svůj výrobek prodávat za takto sníženou cenu, přičemž pokud by nezákonné rozhodnutí vydáno nebylo, svůj výrobek by prodával za cenu původní. Tomuto tvrzení však nelze přisvědčit, a to s ohledem na výsledek správního řízení, které pokračovalo po zrušení nezákonného rozhodnutí, kdy byla cena předmětného výrobku snížena na ještě nižších 40,87 Kč. Je tedy zřejmé, že ke snížení ceny uvedeného výrobku by v roce 2008 došlo v každém případě, žalobce by tedy svůj výrobek musel prodávat za cenu nižší (jak i dle svého tvrzení činil) a naopak skutečnost, že původní pravomocné rozhodnutí bylo zrušeno, mohl se žalobce vrátit zpět k původní ceně svého výrobku, čímž mu nemohla vzniknout škoda. Jako přílehlavým shledal soud poukaz žalované na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 19. 3. 2009, sp. zn. 25Cdo 917/2007, ve kterém soud dospěl k obdobnému závěru (ačkoliv ve věci s jiným skutkovým základem) a to, že došlo-li k odnětí věci vlastníku na základě rozhodnutí, které bylo později pro nezákonnost zrušeno, nevznikla vlastníku škoda, bylo-li následně znovu rozhodnuto o odnětí této věci vlastníku. Vzhledem k tomu, že soud dospěl k závěru, že žalobci v příčinné souvislosti s nezákonným rozhodnutím škoda nevznikla, žalobu jako nedůvodnou v celém rozsahu zamítl (výrok I.).

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1 o.s.ř. za použití § 151 odst. 1 o.s.ř., podle něhož účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přizná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. V souzeném případě byla zcela úspěšná žalovaná, proti které byla žaloba v celém rozsahu zamítnuta, proto by měla proti neúspěšnému žalobci právo na náhradu nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že žalované žádné náklady nevznikly, rozhodl soud tak, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo (výrok II.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do patnácti dnů ode dne jeho doručení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2 dvakrát v písemném vyhotovení.

V Praze dne 3. prosince 2013

Mgr. Markéta Jirásková, v. r.
s o u d k y n ě

Za správnost vyhotovení:
Holková